



Een klein Japans tuintje creëren **HET JAPANGEVOEL**



Luc Warnier

Er zijn bonsailiefhebbers die grote tuinen bezitten, maar er zijn er ook met kleine tuintjes of die op een appartement wonen. Regelmatig krijg ik de opmerking van mensen die denken dat wanneer je bonsais houdt, je ook een grote tuin moet bezitten. Niets is minder waar natuurlijk. Japanners zijn zeer gedreven om elk hoekje en plekje te benutten. Indien je de kans krijgt om Japan te bezoeken zal je tijdens de wandelingen overal in het land die creaties tegenkomen. Je blijft er niet bij stilstaan hoe vindingrijk de Japanners kunnen zijn. Met dezelfde creativiteit kunnen wij dit uiteraard bij ons ook doen.



enkel een koperen ornament en water.



een boom en een rots.



een boom, een lantaren en een rots.



een paar rotsen.



de lantaren brengt buiten naar binnen.



een steen en wat jonge plantjes, meer is niet nodig.



Overal in de tuin komen kleine details voor. Ze dragen bij tot de sfeer. Hier verschillende waterbekkens.



Indrukwekkende voet van een Satsuki.



De trots van Kunio! Hij liet een reeks grote tokonomas maken, telkens in een andere stijl. Voor tokonomas zelf werden vaak bijzondere materialen gebruikt. De stam die dient als steun in die van een zeer oude Camelia.



De tuin heeft een kleine koivijver. Die oogt erg natuurlijk met rotsen die de rand afwerken. De bonsais blijven echter het beeld domineren. Ze staan tot tegen de rand van de vijver.



Grote bomen in opbouw. Die krijgen nog veel groeirimte en ze staan daarom nog niet in bonsaipotten. De houten bakken worden op maat gemaakt. Om praktische redenen worden er vaak handvaten voorzien of maakt men schuine wanden. Dit met het oog op de toekomstige pot.

De tuin is van de omgeving afgesloten door verschillende gebouwen. Het grote atelier is niet echt open voor het publiek, maar mits een vraagje kan je wel even binnen kijken. De grote ramen laten trouwens genoeg inkijk toe. In dit atelier werkt men, en er staat ook een grote voorraad potten en tafeltjes. Het inkomgebouwtje is net groot genoeg om een workshop te houden met 2 tot 4 mensen. Dat kan voor één dag, vooraf inschrijven is mogelijk.

De echte studenten, en dat zijn er in de regel twee tot vier, komen zowel uit Japan als uit Europa of Amerika. Deze mensen blijven voor twee jaar of langer. Wat opvalt is dat ze, zeker zij die er al een hele poos zijn, zeer zelfstandig mogen werken, ook aan de meest indrukwekkende bonsai.

Bezoekers krijgen altijd thee en een koekje aangeboden. In die ruimte verkoopt Kunio zijn prachtige boeken. Een aanrader!

Hoogtepunt, buiten de tuin zelf, zijn de Tokonomas, alle in een andere stijl, die van een bijzonder hoge kwaliteit zijn. Kunio liet vaak antieke materialen, bv. planken, uit de sloop van een oud woonhuis, aanrukken om het geheel te laten bouwen. Scrols, tafels en accenten, zijn gewoon perfect op elkaar afgestemd. Dagelijks wisselt er trouwens iets in de opstellingen. Een opdracht voor de gevorderde leerlingen, mét controle nadien door de meester.

5. Zeer zware verpotting

Een heel ander verhaal, maar ook een kwestie van goed plannen, niet in de tijd, maar in de werkgang en in het gebruik van materialen.

Een zware boom verpot je niet zo maar eventjes. Zelfs met helpende handen is het niet evident. Het fotoverhaal illustreert voldoende. Begin dus maar met een stevige haak in je plafond te draaien!

Maak de boom vast, hier met een spanlint, en til op uit de pot. Zorg dat de haak stevig genoeg is. Let ook op waar je de boom vastmaakt. Beschadig de bast niet en kies een plaatsje waar de boom in de juiste positie blijft en niet omver slaat.



Leg het lint vast en haal de overbodige grond weg. Pas wortelsnoei toe.



Maak de pot klaar: roostertjes over de gaten, lange draden om de boom vast te zetten en plaats een bodemlaag met grof materiaal. De pot staat op een plat wagentje. Dat is makkelijk om de opgepotte boom nadien naar zijn plaats in de tuin te rijden.

Rij de pot onder de boom. Laat de boom voorzichtig zakken.



Plaats de boom in de juiste positie in de pot. Leg vast met de draden en vul zorgvuldig aan met potgrond.





Kusamono 4

PLEIONE

Grondorchidee



Tekst en foto's: Jeannine Foncke

Pleione is een geslacht van zogenaamde 'grondorchideeën'. Als Nederlandse naam gebruikt men soms 'Tibetorchidee', maar de meeste mensen houden het op Pleione. Bij ons gebruikt men in hoofdzaak de *P. limprichtii*, vooral omdat ze het makkelijkst te kweken is en vooral omdat ze toch een beetje tegen de winterkoude kan. Al is blootstellen aan de vorst echt wel af te raden. In veel mindere mate gebruikt men ook *Pleione formosana* als kusamono. Voor deze soort is vorstvrij overwinteren een absolute must.

Pleione is een dankbare plant als kusamono. In het voorjaar schenkt ze ons grote bloemen.

Deze grondorchidee wenst een kalkvrije grond. Gebruik dus potgrond en vermeng daar wat grint onder. Dat laatste is nodig voor de afwatering. Natte voeten zijn uit den boze. Spaarzaam bemesten volstaat.



Een klassieke opstelling voor Pleione. Niet direct geschikt als kusamono, maar gewoon mooi op zich.



Pleione opgepot als solitair. Op deze foto een witte cultivar.



Eind maart. De bloei begint. Hier zijn de verschillende stadia van de bloei duidelijk te zien.